

Stilovi humora u nastavi na Veleučilištu Ivanić-Grad

Odgoj danas za sutra:

Premošćivanje jaza između učionice i realnosti

3. međunarodna znanstvena i umjetnička konferencija
Učiteljskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu Suvremene
teme u odgoju i obrazovanju – STOO4 u suradnji s
Hrvatskom akademijom znanosti i umjetnosti

Manueala Kušec, Goran Bobić

Veleučilište Ivanić-Grad
manuela.kusec@gmail.com

**Sekcija - Odgoj i obrazovanje za
osobni i profesionalni razvoj**

Broj rada:19

**Kategorija članka: Izvorni
znanstveni rad**

Sažetak

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati stilove humora (afilijativni, samopomažući, agresivni i samoporažavajući) koji su zastupljeni među studentima i nastavnicima na Veleučilištu Ivanić-Grad te vidjeti ovise li o spolu, dobi, predmetnom području nastavnika i izabranom studijskom programu studenata. Istraživanje je provedeno putem *online* upitnika na uzorku od 100 ispitanika (66 studenata i 34 nastavnika). Korišten je *Upitnik stilova humora (HSQ)*. U upitnik su bila implementirana i pitanja otvorenog tipa kako bi se utvrdili njihovi stavovi o ulozi humora u nastavi. Rezultati istraživanja pokazuju kako nastavnici značajno više koriste agresivni stil humora od studenata. Usporedba po spolu pokazuje kako muškarci značajno više koriste samoporažavajući stil nego žene. Također, uočena je značajna razlika u korištenju samoporažavajućeg stila humora kod ispitanika mlađih od 20 godina koji taj stil koriste više od ispitanika starijih od 30 godina, dok između ostalih grupa nema značajne razlike. Nastavnici stručnih predmeta značajno više koriste samopomažući i agresivni stil humora u odnosu na nastavnike društvenih predmeta. Razlike u korištenju afilijativnog i samoporažavajućeg stila humora između navedenih grupa nisu utvrđene. Između studenata stručnih prijediplomskih studija Sestrinstva i Fizioterapije te stručnog diplomskog studija Protetika, ortotika i robotika nema značajne razlike u stilovima humora. Ispitanici su suglasni kako upotreba pozitivnog humora u nastavi stvara ugodnu atmosferu te povećava motivaciju za učenje.

Ključne riječi:

nastava; motivacija; smisao za humor; stavovi; učenje

Uvod

Humor je svezremenski ljudski fenomen vezan uz sve aspekte ljudskog života (Lefcourt, 2001). Jedna od nužnosti ljudskog bića je uživati u humoru i izraziti svoje zadovoljstvo smijehom (Martin, 2007). Martin (2007) je definirao humor kao široki pojam koji uključuje sve što ljudi doživljavaju kao nešto smiješno i povezan je sa svime što ljude nasmijava. Također, navodi kako izraz dolazi iz

engleskog govornog područja gdje se koristio za opisivanje osoba koje su odstupale od društvenih normi ili svojim ponašanjem ili izgledom te su zbog toga izazivale smijeh kod drugih. Istaknuo je kako je uživanje u humoru i izražavanje zadovoljstva smijehom jedna od nužnosti ljudskog bića. Gholami i sur. (2025) ističu kako je humor ključan faktor u komunikaciji, posebno na upravljačkim pozicijama. Romero i Cruthirds (2006) navode kako je humor zabavan i smiješan oblik komunikacije koji stvara pozitivne emocije kod ljudi. Altinkurt i Yilmaz (2011) smijanje opisuju kao instinktivno ponašanje koje pokazuje razinu nečijeg zadovoljstva.

Martin (2007) je istaknuo tri kategorije psihološke funkcije humora: (1) upotreba humora u socijalnoj komunikaciji, (2) kognitivni i socijalni benefiti uslijed stvaranja pozitivnih emocija i (3) ublažavanje napetosti i suočavanje sa stresnim situacijama. Pozitivne emocije koje, između ostalog, uzrokuje humor pokazuju poboljšanje kognitivnih sposobnosti koje uključuju bolju kognitivnu fleksibilnost, organizaciju, efektivnije mišljenje, planiranje i prosuđivanje, ali i socijalnih sposobnosti u smislu više razine društvene odgovornosti i prosocijanog ponašanja (Lyubomirsky i sur., 2005). Fredrickson (2001) navodi kako su pozitivne emocije važne kod zadržavanja pažnje pojedinca te omogućuju kreativnije rješavanje problema, pomažu u snalaženju u životnim izazovima kroz stvaranje boljih fizičkih, intelektualnih i socijalnih resursa.

Empirijsko proučavanje humora u psihologiji počinje 70-ih godina prošlog stoljeća kada su sastavljeni prvi upitnici za ispitivanje odnosa humora i različitih psiholoških aspekata (Martin, 2007). Prvi upitnik za mjerenje smisla humora konstruirao je Svebak (*Sense of Humor Questionnaire*, Svebak, 1974), a kasnije su nastali i drugi kao što su Skala za procjenu humora kao strategija nošenja sa stresom (*The Coping Humor Scale*, Martin i Lefcourt, 1983), Skala za procjenu orijentacije humora (*The Humor Orientation Scale*, Booth-Butterfield i Booth-Butterfield, 1991) i Višedimenzionalna skala smisla za humor (*Multidimensional Sense of Humor Scale*, Thorson i Powell, 1993). Rezultati su pokazali kako su mjere humora slabo povezane s mjerama mentalnog zdravlja te je za istraživanje humora bilo potrebno izraditi novu strategiju (Martin, 2007).

Martin i sur. su 2003. izradili novi model po kojem ističu dvije kategorije humora. Prva se odnosi na korištenje humora u smjeru isticanja sebe, a druga u isticanju drugih. Funkcija humora koji se koristi za isticanje sebe je dio obrambenog mehanizma ili mehanizma povećanja samopouzdanja (Jovanovic, 2011), dok je funkcija humora kod isticanja drugih izazivanje dobronamjernih osjećaja blagostanja, smanjivanje sukoba i međusobna privlačnost (Martin i sur., 2003). Međutim, ovakva podjela humora može se sagledati i dublje. Ljudi uobičajeno koriste humor kako bi se predstavili u dobrom svjetlu pred drugima ili s njima poboljšali odnos (Martin i Ford, 2018). Uz dobronamjeren humor koji ne vrijeđa druge (ni sebe), on može biti ironičan i potencijalno štetan za nas ili za druge (Martin i sur., 2003). Chen i Martin (2007) definirali su četiri vrste stilova humora, od kojih su dva dobronamjerna, a dva štetna za pojedinca i za druge. Dobronamjerni stilovi humora su afilijativni i samopoboljšavajući stilovi, a štetni su agresivni i samoporažavajući stilovi. Evans (2023) ističe kako muškarci koriste sve stilove humora više od žena s posebnim naglaskom u uporabi agresivnog stila humora.

Afilijativni stil humora se koristi kod povezivanja s drugima u smislu poboljšanja međuljudskih odnosa i za smanjivanje napetosti (Lefcourt, 2001). Koristeći ovaj stil humora, osobe zadržavaju osjećaj samoprihvatanja uz zbijanje šale na vlastiti račun. Martin i sur. (2003) ističu kako je ovaj stil humora pozitivno povezan sa samopouzdanjem, intimnošću, pozitivnim raspoloženjem

i emocijama.

Samopoboljšavajući stil se koristi u stresnim i frustrirajućim situacijama kako bi se takve situacije lakše podnijele. Ovaj stil se koristi kao regulacija negativnih emocija duhovitim pogledom na svijet (Kuiper i McHale, 2009) te je s obzirom na to negativno povezan s depresijom i anksioznošću, a pozitivno povezan sa samopouzdanjem i psihološkom dobrobiti (Martin i sur., 2003).

Agresivni stil je usmjeren na ismijavanje drugih, upotrebu sarkazma, zadirkivanja, omalovažavanja (Janes i Olson, 2000). Osoba koristi ovaj stil humora iako će potencijalno izazvati štetan učinak na druge i povrijediti ih. Ovaj stil pozitivno je povezan s ljutnjom i agresivnosti, a negativno povezan s ugodom i savjesnosti (Martin i sur., 2003).

Samoporažavajući stil je usmjeren na ismijavanje samih sebe kako bi se drugi zabavili, dopuštajući sebi biti glavna tema ismijavanja smijući se vlastitim nedostacima. Osoba koja koristi ovaj stil humora prikriva većinom svoje negativne osjećaje i izbjegava konstruktivno rješavanje svojih problema (Poncy, 2017). Istraživanja pokazuju kako je ovaj stil humora pozitivno povezan s depresijom i anksioznošću, a negativno sa samopouzdanjem i psihološkom dobrobiti (Martin i sur., 2003; Veselka i sur., 2010).

U obrazovnom sustavu korištenje humora može imati brojne pozitivne učinke. U dosadašnjim istraživanjima (Fileš i Pavlin-Bernardić, 2021; Pavlin-Bernardić, 2022) utvrđeno je da humor nastavnika pozitivno utječe prvenstveno na motivaciju za učenje i smanjenje ispitne anksioznosti te poticanje kreativnosti (Rački, 2017). Isto tako može poboljšati komunikaciju između nastavnika i učenika te stvoriti pozitivnu atmosferu za učenje (Ban, 2025), iako treba biti oprezan jer neprikladni oblici humora, poput agresivnog ili sarkastičnog, mogu narušiti odnose u razredu i negativno utjecati na učenikovo samopouzdanje (Banas et al., 2011). Kada se priča o karakteristikama dobrog učitelja, jedno od važnijih karakteristika je i smisao za humor (Vanek et al., 2021). Posebno se to odnosi na korištenje tzv. prikladnog humora koji je povezan sa sadržajem gradiva (Şahin, 2021).

Također, istraživanja o stilovima humora u obrazovanju ukazuju na značajan utjecaj uporabe stilova humora nastavnika na njihovu evaluaciju i motivacijske čimbenike kod studenata (Hercigonja, 2018). Studija Fileš i Pavlin-Bernardić (2021) ispitala je doprinos stilova humora sveučilišnih nastavnika u objašnjavanju evaluacije nastavnika te motivacijskih čimbenika kao što su ispitna anksioznost i samoučinkovitost kod studenata. Rezultati su pokazali da je prikladan humor nastavnika pozitivan, a neprikladan humor negativan prediktor evaluacije nastavnika.

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati stilove humora koji su zastupljeni među studentima i nastavnicima na Veleučilištu Ivanić-Grad te vidjeti ovise li o spolu, dobi, predmetnom području nastavnika i izabranom studijskom programu studenata. Također, cilj je bio ispitati opće mišljenje nastavnika i studenata o upotrebi humora kako bi se dobila šira slika o njegovom korištenju u nastavnom procesu na Veleučilištu Ivanić-Grad s namjerom podizanja njegove kvalitete.

Metode

Sudionici

U istraživanju je sudjelovalo 100 ispitanika, 66 studenata i 34 nastavnika s Veleučilišta Ivanić-Grad. Po spolu je bilo 16 studenata i 50 studentica te 9 nastavnika i 25 nastavnica. Po dobi je bilo 7 studenata i 6 studentica manje od 20 godina, od 20 do 25 godina bilo je 7 studenata i 30 studentica, od 25 do 30 godina bila je jedna studentica te s više od 30 godina starosti 2 studenta i 13 studentica. Od nastavnika je samo jedna nastavnica između 25 i 30 godina. Ukupno je sudjelovalo 29 studenata Sestrinstva (od toga 4 studenta i 25 studentica), 28 studenata Fizioterapije (9 studenata i 19 studentica) te 9 studenata Protetike, ortotike i robotike u Fizioterapiji (3 studenta i 6 studentica). Od nastavnika 13 je nastavnika društvanih predmeta (3 nastavnika i 10 nastavnica) te 21 nastavnik stručnih predmeta (6 nastavnika i 15 nastavnica).

Postupak

Istraživanje je provedeno tijekom siječnja i veljače 2024. na Veleučilištu Ivanić-Grad. Prije provođenja istraživanja dobivena je suglasnost Etičkog povjerenstva Veleučilišta Ivanić-Grad za provođenje istraživanja. Anketni upitnik je izrađen u digitalnom alatu *Microsoft Forms*. Poslan je svim nastavnicima (stalno zaposlenim i vanjskim suradnicima) koji održavaju nastavu na Veleučilištu kao i studentima prijediplomskih stručnih studija Sestrinstva i Fizioterapije i diplomskog stručnog studija Protetika, ortotika i robotika u Fizioterapiji. Prije samog početka provedbe anketnog upitnika ispitanici su detaljno upoznati s planom njegove provedbe. Objašnjen im je osnovni cilj istraživanja i dan im je detaljan opis provedbe mjernog postupka. Naglašeno je kako je sudjelovanje anonimno i dobrovoljno i u svakom trenutku se može odustati. Prikupljeni podaci su sistematizirani i obrađeni u statističkom programu IBM SPSS (Hinton i sur., 2004).

Instrumenti

Korišten je *Upitnik stilova humora* (Humor Styles Questionnaire (HSQ), Martin et al., 2003). Upitnik mjeri četiri stila humora: afilijativni (npr. *Ne moram se jako truditi da nasmijem druge ljude - čini se da sam prirodno humoristična osoba*), samopomažući (npr. *Ako se osjećam uzrujano ili nesretno, obično pokušavam misliti na smiješne situacije kako bih se bolje osjećao/la*), agresivni (npr. *Ako mi se netko ne sviđa, često se poslužim humorom ili zadirkivanjem da ga omalovažim*) i samoporažavajući (*Kad sam s prijateljima ili obitelji, često se čini da sam ja taj s kojim se drugi ljudi rugaju ili šale*). Ukupno je bilo 32 čestice u upitniku na koje su sudionici odgovarali na skali od 1 (u potpunosti se ne slažem) do 7 (u potpunosti se slažem). Upitnik se koristi za vlastitu procjenu svog humora i odnosa prema humoru što je ispitanicima bilo i napomenuto u uputi. Koeficijent pouzdanosti (Cronbach alfa koeficijent) za svaki od stilova je zadovoljavajuć i iznosi: afilijativni stil $\alpha=0.72$, samopomažući $\alpha=0.78$, agresivni $\alpha=0.69$ i samoporažavajući 0.80. Instrument pokazuje dobru pouzdanost i u prošlim istraživanjima (Chen & Martin, 2007; Martin et al., 2003) s Cronbachovom alfa u rasponu od 0.77 do 0.81. Validaciju ovog upitnika na hrvatskom uzorku proveo je Lučić (2018) koja izvještava o njegovoj četverofaktorskoj strukturi i o zadovoljavajućim vrijednostima Cronbach alfa koeficijenata (0.71-0.81).

U upitnik su bila implementirana i pitanja otvorenog tipa kako bi se utvrdili stavovi nastavnika i studenata o ulozi humora u nastavi. Također, ispitanici su naznačili i sociodemografske podatke (spol, dob, područje studiranja (studenti – prijediplomski studij fizioterapije ili sestrinstva ili

diplomski studij protetike, ortotike i robotike u fizioterapiji), područje predavanja (nastavnici – stručni, društveni ili STEM predmeti).

Cilj, problemi, hipoteze

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati razliku u stilovima humora između nastavnika i studenata na Veleučilištu Ivanić-Grad po spolu, dobi, studijskom programu (studenti), području predavanja nastavnika (društveno, stručno ili STEM područje).

Iz ciljeva istraživanja postavljeni su sljedeći problemi:

Problem 1. Ispitati razliku stilova humora između nastavnika i studenata.

Problem 2. Ispitati razliku stilova humora po spolu i studijskom programu studenata.

Problem 3. Ispitati razliku stilova humora po dobi.

Problem 4. Ispitati razliku stilova humora po području predavanja nastavnika.

Postavljene hipoteze iz problema su:

Hipoteza 1: Postoji statistički značajna razlika u stilovima humora između studenata i nastavnika.

Hipoteza 2. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između studenata po spolu.

Hipoteza 3. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između studenata u ovisnosti o studijskom programu kojeg pohađaju.

Hipoteza 4. Postoji statistički značajna razlika u stilovima humora po dobi na Veleučilištu Ivanić-Grad

Hipoteza 5. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između nastavnika po području koji predaju.

Rezultati

Prije obrade podataka provjereno je jesu li rezultati ispitvanih varijabli raspoređeni po normalnoj distribuciji. U tablici 1. prikazani su statistički parametri i rezultati testiranja normalnosti distribucija Kolmogorov-Smirnov (K-S) testom te mjerama asimetričnosti (Skewness) i spljoštenosti (Kurtosis).

Tablica 1. Deskriptivna statistika i procjene odstupanja od normalne distribucije za navedene varijable (N=100)

Varijabla	M	SD	min	max	A	S	K-S
Afilijativni stil	3.83	0.59	2.57	5.43	0.476	0.318	1.008

Samopomažući stil	4.57	1.24	1.43	7.00	-0.190	-0.259	4.546
Agresivni stil	3.70	0.66	2.29	5.29	0.175	0.031	1.564
Samoporažavajući stil	2.75	1.02	1.00	5.67	0.545	-0.249	3.544

Napomena. A – indeks asimetričnosti, S – indeks spljoštenosti

Kako su vrijednosti za asimetriju (Skewness) i spljoštenost (Kurtosis) između -1 i 1 te je p vrijednost Kolmogorov-Smirnov testa veća od 0,05, znači da rezultati ne odstupaju od normalne distribucije te se može koristiti parametrijska analiza podataka.

U Tablici 2. prikazani su podaci povezanosti varijabli izraženi Pearsonovim koeficijentima. Može se uočiti kako svi stilovi humora statistički značajno međusobno koreliraju osim afilijativnog. Također, postoji pozitivna povezanost afilijativnog stila humora sa spolom, agresivnog sila humora sa statusom ispitanika (student ili nastavnik) te samoporažavajućeg stila humora s dobi ispitanika.

Tablica 2. Povezanost varijabli izražene Pearsonovim koeficijentom korelacija za cijeli uzorak ispitanika (N=100)

	1.,	2.,	3.,	4.,	5.,	6.,	7.,
spol	1	0.124	-0.024	0.199*	-0.016	0.054	-0.222
dob		1	0.693**	-0.110	-0.002	0.028	0.282**
status			1	0.087	0.073	0.274**	0.276
afilijativni				1	0.100	0.180	0.028
samopomažući					1	0.431**	0.262**
agresivni						1	0.233*
samoporažavajući							1

Napomena: *p < 0,05 **p < 0,01

H1. Postoji statistički značajna razlika u stilovima humora između nastavnika i studenata na Veleučilištu Ivanić-Grad

Za ispitivanje razlike u korištenju stilova humora između nastavnika i studenata provedena je multivarijantna analiza varijance (MANOVA). Uz stilove humora kao četiri zavisne varijabe (afilijativni, samopomažući, agresivni i samoporažavajući stil), status ispitanika (nastavnik ili student) je uzet kao nezavisna varijabla. Uz zadovoljene preduvjete provedbe analize (pretpostavke o normalnosti, linearnosti, unvarijantnim i multivarijantnim netipičnim točkama,

homogenosti matrica varijance i kovarijance) narušavanje pretpostavki nije uočeno. MANOVA je pokazala kako postoji statistički značajna razlika između nastavnika i studenata po pitanju stilova humora $F(3, 100) = 2,56$, $p = 0.043$; Wilksov lambda = 0.903; parcijalni eta kvadrat = 0.097. Kada su rezultati zavisnih promjenjivih varijabli promotreni pojedinačno, jedina razlika koja je dosegla statističku značajnost (uz Bonferronijevu prilagodbu prema kojoj nivo statističke značajnosti iznosi 0.0125) bila je agresivni stil humora, $F(1,100) = 5.21$, $p = 0.004$, parcijalni eta kvadrat = 0.097 što se može vidjeti u Tablici 3. U Tablici 4. je vidljivo kako su nastavnici ($M = 3,94$; $SD = 0,48$) u prosjeku skloniji koristiti agresivni stil humora u odnosu na studente ($M = 3,43$; $SD = 0,70$) i time je hipoteza potvrđena.

Tablica 3. Razlika u korištenju stilova humora između nastavnika i studenata na

Veleučilištu Ivanić-Grad (MANOVA)

		F	p	η^2
Status	Afilijativni	0,321	0,872	0,001
	Samopomažući	0,245	0,920	0,001
	Agresivni	5,210	0,000**	0,097
	Samoporažavajući	2,523	0,052	0,014

Napomena. * $p < 0,05$ ** $p < 0,01$

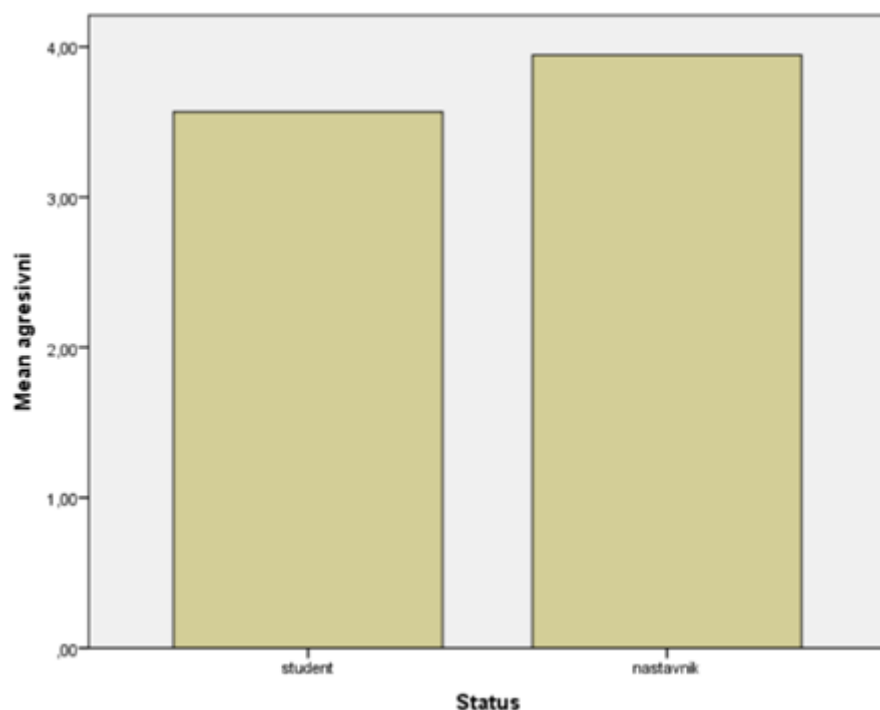
Kako je vidljivo u Tablici 4., nastavnici ($M = 3,94$; $SD = 0,48$) su u prosjeku skloniji koristiti agresivni stil humora u odnosu na studente ($M = 3,43$; $SD = 0,70$), što je grafički prikazano na Grafikonu 1. čime je hipoteza potvrđena.

Tablica 4. Deskriptivni statistički pokazatelji po statusu (nastavnik ($N=34$) ili student ($N=66$)) i stilu humora

		M	SD
Afilijativni	studenti	3,79	0,51
	nastavnici	3,89	0,74
	Ukupno	3,83	0,59
Samopomažući	studenti	4,51	1,36
	nastavnici	4,70	0,95
	Ukupno	4,57	1,23
Agresivni	studenti	3,43	0,70
	nastavnici	3,94	0,48
	ukupno	3,68	0,65
Samoporažavajući	studenti	2,81	1,14

nastavnici	2,65	0,76
ukupno	2,75	1,02

Grafikon 1. Grafički prikaz srednje vrijednosti agresivnog stila humora nastavnika (N=34) i studenata (N=66)

H2. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između ispitanika po spolu

Za ispitivanje razlike u korištenju stilova humora po spolu provedena je multivarijantna analiza varijance (MANOVA). Uz stilove humora kao četiri zavisne varijabe (afilijativni, samopomažući, agresivni i samoporažavajući stil), spol je uzet kao nezavisna varijabla. Uz zadovoljene preduvjete provedbe analize (pretpostavke o normalnosti, linearnosti, unvarijantnim i multivarijantnim netipičnim točkama, homogenosti matrica varijance i kovarijance) narušavanje pretpostavki nije uočeno. MANOVA je pokazala kako postoji statistički značajna razlika po spolu ispitanika u smislu razlike po stilovima humora $F(3, 100) = 2,54$, $p = 0,045$; Wilksov lambda = 0,903; parcijalni eta kvadrat = 0,097. Kada su rezultati zavisnih promjenjivih varijabli promotreni pojedinačno, jedina razlika koja je dosegla statističku značajnost (uz Bonferronijevu prilagodbu prema kojoj nivo statističke značajnosti iznosi 0,0125) bila je samoporažavajući stil humora, $F(1,100) = 5,075$, $p = 0,027$, parcijalni eta kvadrat = 0,049 što se može vidjeti u Tablici 5.

Tablica 5. Razlika u korištenju stilova humora po spolu na Veleučilištu

Ivanić-Grad (MANOVA)

		F	p	η^2
--	--	---	---	----------

Spol	Afilijativni	4,043	0,047	0,040
	Samopomažući	0,025	0,874	0,000
	Agresivni	0,288	0,593	0,003
	Samoporažavajući	5,075	0,003*	0,049

Napomena. * $p < 0,05$ ** $p < 0,01$

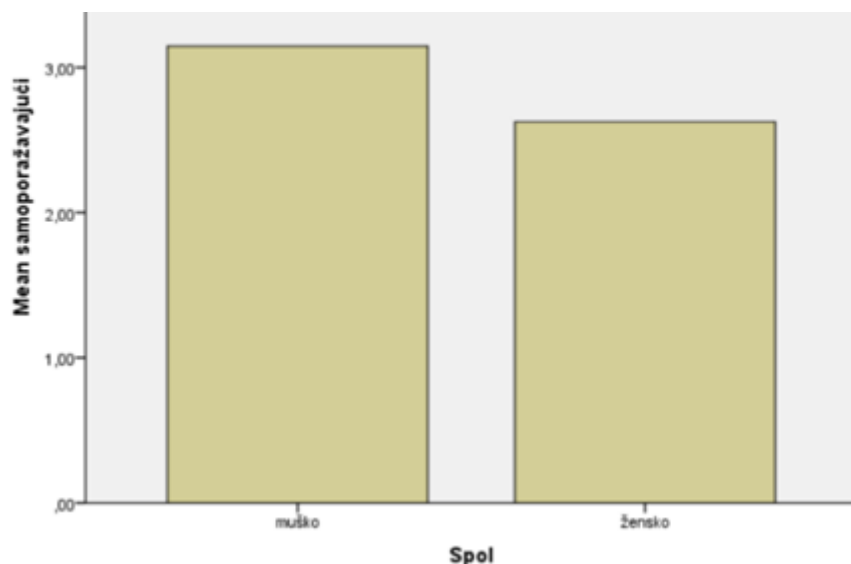
Kako je vidljivo u Tablici 6., muški ($M=3,15$; $SD=1,05$) su u prosjeku skloniji koristiti samoporažavajući stil humora u odnosu na žene ($M=2,62$; $SD=0,98$), što je grafički prikazano na Grafikonu 2. čime je hipoteza potvrđena.

Tablica 6. Deskriptivni statistički pokazatelji po spolu (muški ($N=25$) ili ženski ($N=75$))

i stilu humora

		M	SD
Afilijativni	muški	3,62	0,40
	ženski	3,89	0,63
	ukupno	3,83	0,59
Samopomažući	muški	4,61	1,18
	ženski	4,56	1,26
	ukupno	4,57	1,23
Agresivni	muški	3,63	0,74
	ženski	3,72	0,63
	ukupno	3,69	0,65
Samoporažavajući	muški	3,15	1,05
	ženski	2,62	0,99
	ukupno	2,75	1,02

Grafikon 2. Grafički prikaz srednje vrijednosti samoporažavajućeg stila humora muških ($N=25$) i ženskih ($N=75$) ispitanika

H3. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između studenata u ovisnosti o studijskom programu kojeg pohađaju

Za ispitivanje razlike u korištenju stilova humora studenata po studijskom programu studiranja provedena je multivarijantna analiza varijance (MANOVA). Uz stilove humora kao četiri zavisne varijabe (afilijativni, samopomažući, agresivni i samoporažavajući stil), studijski program je uzet kao nezavisna varijabla. Uz zadovoljene preduvjete provedbe analize (pretpostavke o normalnosti, linearnosti, unvarijantnim i multivarijantnim netipičnim točkama, homogenosti matrica varijance i kovarijance) narušavanje pretpostavki nije uočeno. MANOVA je pokazala kako ne postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između studenata ovisno o studijskom programu koji studiraju $F(3, 100) = 0,76$, $p = 0,639$; Wilksov lambda = 0,906; parcijalni eta kvadrat = 0,048., čime se hipoteza odbacuje.

Tablica 7. Razlika u korištenju stilova humora između studenata po studijskom programu koji studiraju na Veleučilištu Ivanić-Grad (MANOVA)

		F	p	η^2
Studijski program	Afilijativni	2,066	0,135	0,062
	Samopomažući	0,272	0,763	0,009
	Agresivni	0,226	0,798	0,007
	Samoporažavajući	0,164	0,849	0,005

Napomena. * $p < 0,05$ ** $p < 0,01$

Deskriptivni podatci po studijskom programu s obzirom na stil humora navedeni su u Tablici 8.

Tablica 8. Deskriptivni statistički pokazatelji po studijskom programu (Sestrinstvo (N=29),

Fizioterapija (N=28) i Protetika, ortotika i robotika u Fizioterapiji (N=9) i stilu humora

		M	SD
Afiliјativni	Sestrinstvo	3,90	0,49
	Fizioterapija	3,76	0,48
	POR	3,52	0,56
	ukupno	3,79	0,51
Samopomažući	Sestrinstvo	4,62	1,41
	Fizioterapija	4,36	1,39
	POR	4,60	1,21
	ukupno	4,51	1,36
Agresivni	Sestrinstvo	3,55	0,57
	Fizioterapija	3,53	0,72
	POR	3,71	1,05
	ukupno	3,57	0,70
Samoporažavajući	Sestrinstvo	2,86	1,15
	Fizioterapija	2,82	1,14
	POR	2,61	1,18
	ukupno	2,81	1,14

H4. Postoji statistički značajna razlika u stilovima humora po dobi na Veleučilištu Ivanić-Grad

Jednofaktorskom multivariјantnom analizom varijance istražen je utjecaj dobi na stilove humora na Veleučilištu Ivanić-Grad. MANOVA je pokazala (Tablica 9.) kako postoji statistički značajna razlika po stilovima humora po dobi $F(3, 100) = 1,543$; $p = 0,109$; Wilksov lambda = 0,826; parcijalni eta kvadrat = 0,062. Jedina razlika koja je dosegla statističku značajnost bila je samoporažavajući stil humora ($F(1,100)=2,70$; $p=0,049$; Wilksov lambda=0,826; parcijalni eta kvadrat=0,062).

U Tablici 10. navedeni su deskriptivni podaci po dobi za svaki od stilova humora te se može vidjeti kako mlađi sudionici (<20 godina, N=13, M=3,47, SD=1,03) više koriste samoporažavajući stil humora od stariјih ispitanika (<30 godina, N=48, M=2,63, SD=0,85), što je vidljivo i na Grafikonu 3. čime je hipoteza potvrđena.

Tablica 9. Razlika u korištenju stilova humora po dobi na Veleučilištu Ivanić-Grad (MANOVA),
(<20,N=13; 20-30, N=37; >30, N=50)

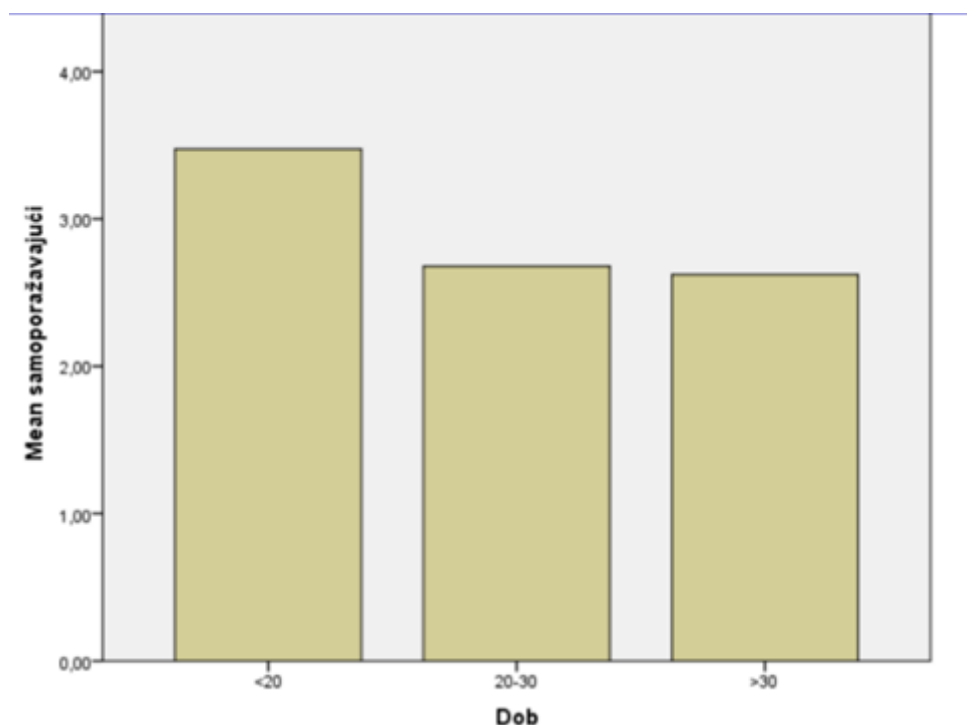
		F	p	η^2
Dob	Afilijativni	0,657	0,581	0,020
	Samopomažući	2,159	0,098	0,063
	Agresivni	0,572	0,635	0,018
	Samoporažavajući	2,704	0,049*	0,078

Napomena. * $p < 0,05$ ** $p < 0,01$

Tablica 10. Deskriptivni statistički pokazatelji po dobi i stilovima humora (<20,N=13; 20-30, N=37; >30, N=50)

		M	SD
Afilijativni	<20	4,02	0,39
	20-30	3,82	0,42
	>30	3,78	0,73
	ukupno	3,82	0,59
Samopomažući	<20	4,62	1,41
	20-30	4,36	1,39
	>30	4,60	1,21
	ukupno	4,51	1,36
Agresivni	>20	3,55	0,57
	20-30	3,53	0,72
	>30	3,71	1,05
	ukupno	3,57	0,70
Samoporažavajući	>20	3,47	1,03
	20-30	2,82	0,86
	>30	2,63	0,85
	ukupno	2,66	1,14

Grafikon 3. Grafički prikaz srednje vrijednosti samoporažavajućeg stila humora u ovisnosti o dobi (<20, N=13; 20-30, N=37; >30, N=50)

H5. Postoji statistički značajna razlika po stilovima humora između nastavnika po području koji predaju (društveni, N=13; stručni, N=21)

Multivarijantnom analizom varijance istražena je razlika u stilovima humora nastavnika s obzirom na područje koje predaju na Veleučilištu Ivanić-Grad. MANOVA je pokazala (Tablica 11.) kako postoji statistički značajna razlika između nastavnika po stilovima humora u ovisnosti o području koji predaju $F(4, 34) = 3,48$, $p = 0,019$; Wilksov lambda = 0,675; parcijalni eta kvadrat = 0,325. Kada su rezultati stilova humora razmotreni zasebno uočena je statistički značajna razlika u samopomažućem ($F(1,34)=6,977$, $p=0,013$, parcijalni eta kvadrat=0,179) i agresivnom stilu ($F(1,34)=6,999$, $p=0,013$, parcijalni eta kvadrat=0,179)

U Tablici 12. navedeni su deskriptivni podaci po području predavanja nastavnika za svaki od stilova humora. Nastavnici stručnih predmeta su skloniji koristiti samopomažući stil humora ($M=5,01$; $SD=0,61$) od nastavnika društvenih predmeta ($M=4,19$; $SD=1,19$). Isto tako nastavnici stručnih predmeta više koriste agresivni stil humora ($M=4,10$; $SD=0,42$) u odnosu na nastavnike društvenih predmeta ($M=3,69$; $SD=0,46$). Navedeni rezultati su pokazatelj kako se hipoteza može potvrditi. Na Grafikonu 4. je prikazan grafički prikaz podataka.

Tablica 11. Razlika u korištenju stilova humora nastavnika po području predavanja na Veleučilištu Ivanić-Grad (MANOVA), (N=34)

		F	p	η^2
Područje predavanja	Afilijativni	0,531	0,471	0,020
	Samopomažući	6,977	0,013*	0,063

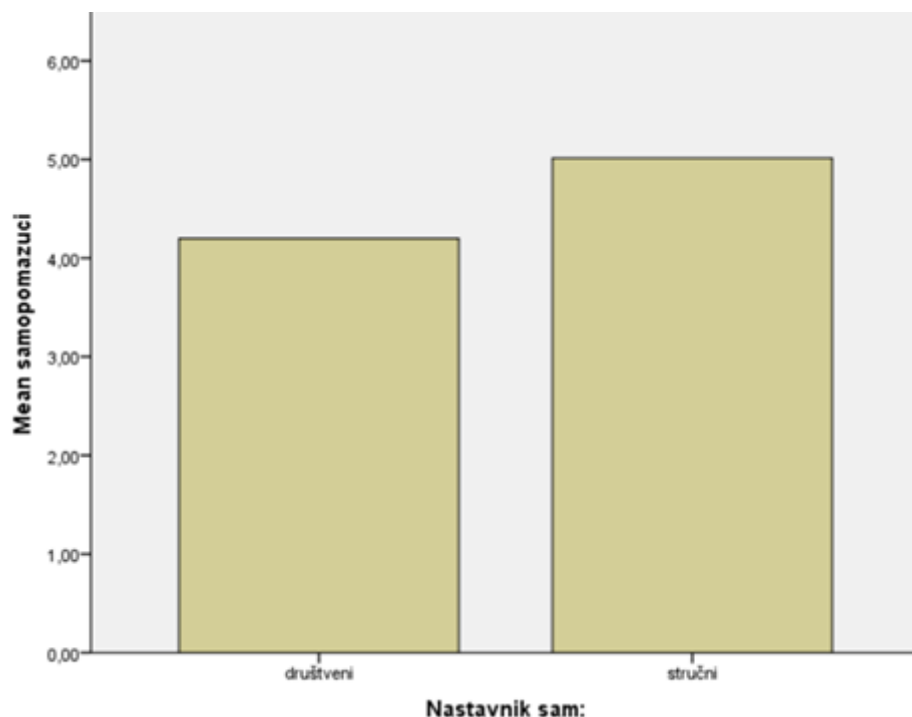
	Agresivni	6,999	0,013*	0,018
	Samoporažavajući	5,136	0,060	0,078

Napomena. * $p < 0,05$ ** $p < 0,01$

Tablica 12. Deskriptivni statistički pokazatelji po području predavanja nastavnika i stilovima humora (N=34)

		M	SD
Afiliјativni	društveni	3,78	0,81
	stručni	3,97	0,70
	ukupno	3,90	0,74
Samopomažući	društveni	4,19	1,19
	stručni	5,01	0,61
	ukupno	4,70	0,95
Agresivni	društveni	3,69	0,46
	stručni	4,10	0,42
	ukupno	3,94	0,47
Samoporažavajući	društveni	2,29	0,58
	stručni	2,86	0,78
	ukupno	2,64	0,75

Grafikon 4. Grafički prikaz srednje vrijednosti samopomažućeg stila humora Nastavnika ovisno o području kojeg predaju (društveni, N=13; stručni, N=21)

I na kraju, rezultati analize upitnika s pitanjima otvorenog tipa su pokazali kako studenti Veleučilišta Ivanić-Grad općenito imaju pozitivne stavove prema korištenju humora u nastavnom procesu, prepoznajući njegove brojne prednosti. Uglavnom navode kako humor pridonosi stvaranju opuštenije i ugodnije atmosfere u učionici, olakšava razumijevanje i pamćenje gradiva te potiče motivaciju za učenje. Korištenje pozitivnog humora potiče veću zainteresiranost studenata za predmet i nastavnike koji koriste humor više cijene te im se time povećava i autoritet. Studenti navode kako zastupljenost upotrebe humora u nastavi varira, te da ga uglavnom koriste nastavnici s više godina radnog staža u edukaciji. Nastavnici su malo oprezniji kod iznošenja stavova. Navode kako je potrebna dodatna edukacija o korištenju humora pošto nemaju svi smisla za humor te navode opasnosti, jer neprikladan humor može dovesti do negativnih posljedica, poput narušavanja autoriteta nastavnika ili stvaranja neugodnosti među studentima.

Rasprava

Cilj ovog rada bio je ispitati razliku u stilovima humora između nastavnika i studenata na Veleučilištu Ivanić-Grad po spolu, dobi, studijskom programu (Fizioterapija, Sestrinstvo i Protetika, ortotika i robotika u fizioterapiji) i području predavanja nastavnika (društveno ili stručno područje).

Deskriptivni podaci pokazuju kako se na Veleučilištu Ivanić-Grad najviše koristi samopomažući stil humora, a najmanje samoporažavajući. Ranija istraživanja (Fileš i Pavlin-Bernardić, 2021; Tubin, 2011) pokazuju kako studenti najčešće koriste afilijativni stil humora, a najmanje agresivni te ako to usporedimo s rezultatima ovog istraživanja može se reći da u visokom obrazovanju prevladavaju pozitivni stilovi humora (afilijativni i samopomažući) dok se negativni stilovi humora rjeđe koriste (agresivni i samoporažavajući).

Uočeno je kako nastavnici značajno više koriste agresivni stil humora u odnosu na studente što nije u skladu s ranijim istraživanjima (Banas i sur., 2011; Bekelja Wanzer i sur., 2006; Fileš i Pavlin-Bernardić, 2021) po kojima su nastavnici skloniji pozitivnim stilovima humora (afilijativnom i samopomažućem).

U ovom istraživanju ispitanici su dominantno bile žene i nastavnici stručnih predmeta. Pokazalo se da na Veleučilištu Ivanić-Grad nastavnice češće koriste agresivni tip humora u odnosu na nastavnike. Moguće objašnjenje odnosi se na činjenicu da na instituciji uglavnom rade nastavnici početnici. Takvi nastavnici suočavaju se s poteškoćama kada i kako upotrijebiti i koristiti humor u nastavi, kako stvoriti pozitivno radno ozračje i sat učiniti zanimljivijim (Kyriacou, 1995). Za posljedicu to može imati dosadu, kao jednu od emocija koju proživljavaju studenti tijekom nastavnog procesa, što rezultira manjkom motivacije za rad (Murat, 2023). U nastavnika to može izazvati ljutnju i frustraciju, te posljedično neugodu u obavljanju nastavničkih obveza pri čemu se onda agresivni stil humora koristi kao obrambeni mehanizam (Martin i sur., 2003). S obzirom da je ispitana razlika korištenja stilova humora među nastavnicima ovisno o području predavanja (stručni ili društveni predmet) čiji rezultati pokazuju kako nastavnici stručnih predmeta značajno više koriste samopomažući i agresivni stil humora možemo zaključiti da se prethodno iznesene teze mogu dodatno potvrditi.

Pokazano je kako upotreba različitih stilova humora ovisi i o spolu. Rezultati ovog istraživanja pokazuju kako muškarci statistički značajno više koriste samoporažavajući stil humora od žena, što je u skladu s ranijim istraživanjima (Schermer i sur., 2023). Rezultati prijašnjih istraživanja (Martin i sur., 2003; Tubin, 2011; Zsila i sur., 2021) pokazuju kako muškarci češće koriste agresivni stil humora od žena, što u ovom istraživanju nije utvrđeno. Rezultati ovog istraživanja bi se mogli uzeti s oprezom pošto postoji razlika u broju muških (N=25) i ženskih (N=75) ispitanika. Provedeno je međunarodno istraživanje u 28 zemalja (Schermer i sur., 2023) u kojem je sudjelovala i Hrvatska. Rezultati tog istraživanja pokazuju kako žene više koriste afilijativni stil humora od muškaraca, dok u ostalim stilovima prednjače muškarci. Jedina zemlja u kojoj žene više koriste agresivni stil humora je Estonija, a gledajući samoporažavajući stil humora, jedino ga u Estoniji i Rumunjskoj žene više koriste od muškaraca.

Jedno od područja interesa u ovom istraživanju bilo je ispitivanje razlike u stilovima humora između studenata ovisno o studijskom programu koji studiraju (prijediplomski stručni studiji Fizioterapije i Sestrinstva i diplomski stručni studij Protetika, ortotika i robotika u fizioterapiji). Iako je pretpostavka bila da će postojati statistički značajna razlika, rezultati su pokazali kako nema značajne razlike između navedenih grupa. Slična istraživanja nisu nađena kako bi se rezultati usporedili. Pretpostavka je bila kako će studenti Sestrinstva više koristiti afilijativni stil humora s obzirom da je većina studenata i zaposlena u zdravstvu i rade s pacijentima.

Rezultati ovog istraživanja pokazuju kako postoji razlika u korištenju različitih stilova humora ovisno o dobi ispitanika. Jedina statistički značajna razlika uočena je u korištenju samoporažavajućeg stila humora po kojemu ispitanici mlađi od 20 godina više koriste taj stil humora od ispitanika starijih od 30 godina. Taj rezultat je u skladu s ranijim istraživanjima (Schermer i sur., 2023; Yaprak i sur., 2018; Zsila i sur., 2021) u kojem autori navode i razliku u agresivnom stilu humora kojeg više koriste mlađi ispitanici, ali ovdje takav rezultat nije dobiven. Samoporažavajući stil, kao jedna od vrsta humora, pozitivno je povezan s depresijom i anksioznošću, a negativno sa samopouzdanjem

i psihološkom dobrobiti (Martin i sur., 2003; Veselka i sur., 2010). Dobivenu razliku moguće je objasniti kompozicijom uzorka ispitanika pri čemu su najzastupljenije bile studentice i nastavnice odnosno osobe mlađe dobi. Ranija istraživanja pokazala su da žene imaju nešto niži stupanj samopouzdanja u odnosu na muškarce te da se razina istog podiže generalno od mladosti do zrele dobi i da svoj vrhunac dostiže otprilike u dobi od 60 godina, nakon čega slijedi pad (Orth, U., Trzesniewski, K. H. i Robins, R. W., 2010).

Rezultati istraživanja mogu pomoći u smjeru osnaživanja kompetencija nastavnika na Veleučilištu, prvenstveno onih povezanih s pedagoškim ishodima, što bi doprinijelo stvaranju ugodnijeg radnog ozračja. Korištenje afilijativnog stila humora doprinijeo bi izgradnji još boljih međuljudskih odnosa i razvoju samopouzdanja te pozitivnog raspoloženja i emocija čime bi sam proces učenja bio zanimljiviji i učinkovitiji.

Kako bi se rezultati mogli generalizirati, bilo bi dobro slično istraživanje provesti na još nekoliko visokoškolskih ustanova te ih usporediti i vidjeti njihovu relevantnost. U ovom istraživanju broj ispitanika u uspoređivanim grupama je neujednačen (usporedba po spolu), ali u većini istraživanja u obrazovanju muška populacija je deficitarna te bismo taj nesrazmjer mogli zanemariti.

Zaključci

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati stilove humora (afilijativni, samopomažući, agresivni i samoporažavajući) koji su zastupljeni među studentima i nastavnicima na Veleučilištu Ivanić-Grad te vidjeti ovise li o spolu, dobi, predmetnom području nastavnika i izabranom studijskom programu studenata, a sve sa svrhom kako bi se dobio uvid u vrstu korištenja humora i izražavanja stavova oko same upotrebe humora u nastavnom procesu. Rezultati ovog istraživanja pokazuju određene razlike u korištenju različitih stilova humora među nastavnicima i studentima na Veleučilištu Ivanić-Grad u ovisnosti o spolu, dobi, području studiranja studenata i području predavanja nastavnika. Većina dobivenih rezultata se uglavnom slaže s rezultatima ranijih istraživanja ukoliko su pronađena. Bilo bi korisno ispitati i druge čimbenike, kao što su naprimjer zadovoljstvo poslom i životom, optimizam/pesimizam, samoučinkovitost te vidjeti kako su povezani sa stilovima humora kako bi se dobila cjelovita slika. Ovo istraživanje bilo je samo korelacijsko, nije ispitivalo uzroke te bi bilo dobro buduća istraživanja provesti u tom smjeru. Dobiveni rezultati ovim istraživanjem mogu usmjeriti proces upravljanja Veleučilištem u smjeru osnaživanja kompetencija nastavnika, primarno onih povezanih s pedagoškim ishodima, koji će doprinijeti stvaranju ugodnijeg i kreativnijeg radnog ozračja, pri čemu bi prihvatljiv, afilijativni humor snažno doprinio izgradnji još boljih međuljudskih odnosa i razvoju samopouzdanja, pozitivnog raspoloženja i emocija, kako nastavnika tako i svih studenata koji su im povjereni.

Literatura

Altinkurt, Y., Yilmaz, K. (2011). Humor styles of primary school teachers. *Pegem Journal of Education and Instruction*, 1(2), 01–08. <https://doi.org/10.14527/C1S2M1>

- Ban, M. (2025). Korištenje humora u nastavi. *Varaždinski učitelj: digitalni stručni časopis za odgoj i obrazovanje*, 8(17).
- Banas, J. A., Dunbar, N., Rodriguez, D., Liu, S.-J. (2011). A Review of Humor in Educational Settings: Four Decades of Research. *Communication Education*, 60(1), 115–144.
<https://doi.org/10.1080/03634523.2010.496867>
- Bekelja Wanzer, M., Bainbridge Frymier, A., Wojtaszczyk, A. M., Smith, T. (2006). Appropriate and Inappropriate Uses of Humor by Teachers. *Communication Education*, 55(2), 178–196.
<https://doi.org/10.1080/03634520600566132>
- Booth-Butterfield, S., Booth-Butterfield, M. (1991). Individual differences in the communication of humorous messages. *Southern Communication Journal*, 56(3), 205–218.
<https://doi.org/10.1080/10417949109372831>
- Chen, G.-H., Martin, R. A. (2007). A comparison of humor styles, coping humor, and mental health between Chinese and Canadian university students. *Humor – International Journal of Humor Research*, 20(3). <https://doi.org/10.1515/HUMOR.2007.011>
- Evans, J. B. (2023). Gender and humor. *Current Opinion in Psychology*, 54, 101719.
<https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2023.101719>
- Fileš, T., Pavlin-Bernardić, N. (2021). Stilovi humora sveučilišnih nastavnika kao prediktori evaluacije nastavnika i motivacijskih čimbenika u studenata. *Odgojno-obrazovne teme*, 4(1), 41–64.
<https://doi.org/10.53577/ooot.4.1.3>
- Fredrickson, B. L. (2001). The role of positive emotions in positive psychology: The broaden-and-build theory of positive emotions. *American Psychologist*, 56(3), 218–226.
<https://doi.org/10.1037/0003-066X.56.3.218>
- Gholami, M., Rahimnia, F., Malekzadeh, G., Khorakian, A. (2025). A distinct look at a transcendental phenomenon: The grounded theory model of leader humour. *BMC Psychology*, 13(1), 265.
<https://doi.org/doi.org/10.1186/s40359-025-02511-8>
- Hercigonja, Z. (2018). *Emocionalna inteligencija u odgoju i obrazovanju*. Fontana Impress.
- Hinton, P. R., McMurray, I., Brownlow, C. (2004). *SPSS Explained*. Routledge.
- Janes, L. M., Olson, J. M. (2000). Jeer Pressure: The Behavioral Effects of Observing Ridicule of Others. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 26(4), 474–485.
<https://doi.org/10.1177/0146167200266006>
- Jovanovic, V. (2011). Do humor styles matter in the relationship between personality and subjective well-being? *Scandinavian Journal of Psychology*, 52(5), 502–507. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9450.2011.00898.x>

- Kuiper, N. A., McHale, N. (2009). Humor Styles as Mediators Between Self-Evaluative Standards and Psychological Well-Being. *The Journal of Psychology*, 143(4), 359–376. <https://doi.org/10.3200/JRLP.143.4.359-376>
- Lefcourt, H. M. (2001). *Humor: The Psychology of Living Buoyantly*. Springer Science & Business Media.
- Lučić, M. (2018). *Prediktori korištenja stilova humora i zadovoljstvo životom studenata*. Doctoral dissertation, University of Zagreb. Faculty of Humanities and Social Sciences. Department of Psychology.
- Lyubomirsky, S., King, L., Diener, E. (2005). The Benefits of Frequent Positive Affect: Does Happiness Lead to Success? *Psychological Bulletin*, 131(6), 803–855. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.131.6.803>
- Martin, R. A. (2007). *The psychology of humor: An integrative approach*. Elsevier.
- Martin, R. A., Ford, T. (2018). *The Psychology of Humor: An Integrative Approach*. Academic Press.
- Martin, R. A., Lefcourt, H. M. (1983). Sense of humor as a moderator of the relation between stressors and moods. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45(6), 1313–1324. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.45.6.1313>
- Martin, R. A., Puhlik-Doris, P., Larsen, G., Gray, J., Weir, K. (2003). Individual differences in uses of humor and their relation to psychological well-being: Development of the Humor Styles Questionnaire. *Journal of Research in Personality*, 37(1), 48–75.
- Pavlin-Bernardić, N. (2022). Zašto je humor učitelja bitan? *Varaždinski Učitelj: Digitalni Stručni Časopis Za Odgoj i Obrazovanje*, 5(9), 49–54.
- Poncy, G. W. (2017). Maladaptive Humor Styles as Mediators of the Relationship Between Attachment Insecurity and Emotion Regulation. *HUMOR*, 30(2), 147–168. <https://doi.org/10.1515/humor-2016-0096>
- Rački, Ž. (2017). Zaigranost kao manifestacija koherentne stabilnosti kreativnosti učenika. In *Mednarodna Strokovna Konferenca Učiteljev Podaljšenega Bivanja*, 11, 6–12.
- Romero, E. J., Cruthirds, K. W. (2006). The Use of Humor in the Workplace. *Academy of Management Perspectives*, 20(2), 58–69. <https://doi.org/10.5465/amp.2006.20591005>
- Schermer, J. A., Rogoza, R., Kwiatkowska, M. M., Kowalski, C. M., Aquino, S., Ardi, R., Bolló, H., Branković, M., Chegeni, R., Crusius, J., Doroszuk, M., Enea, V., Truong, T. K. H., Iliško, D., Jukić, T., Kozarević, E., Kruger, G., Kurtić, A., Lange, J., ... Krammer, G. (2023). Humor styles across 28 countries. *Current Psychology*, 42(19), 16304–16319. <https://doi.org/10.1007/s12144-019-00552-y>
- Svebak, S. (1974). Revised questionnaire on the sense of humor. *Scandinavian Journal of Psychology*, 15(1), 328–331. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9450.1974.tb00597.x>

Thorson, J. A., Powell, F. C. (1993). Development and validation of a multidimensional sense of humor scale. *Journal of Clinical Psychology*, 49(1), 13–23. [https://doi.org/10.1002/1097-4679\(199301\)49:1<13::AID-JCLP2270490103>3.0.CO;2-S](https://doi.org/10.1002/1097-4679(199301)49:1<13::AID-JCLP2270490103>3.0.CO;2-S)

Tubin, S. (2011). *Struktura stilova humora, ličnost i zadovoljstvo životom*. Neobjavljeni diplomski rad. Filozofski fakultet u Zagrebu, Odsjek za psihologiju.

Vanek, K., Maras, A., Karabin, P. (2021). Tko su dobri učitelji? *Školski Vjesnik*, 70(2), 349–370.

Veselka, L., Schermer, J. A., Martin, R. A., Vernon, P. A. (2010). Relations between humor styles and the Dark Triad traits of personality. *Personality and Individual Differences*, 48(6), 772–774. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.01.017>

Yaprak, P., Güçlü, M., Ayyildiz Durhan, T. (2018). The Happiness, Hardiness, and Humor Styles of Students with a Bachelor's Degree in Sport Sciences. *Behavioral Sciences*, 8(9), 82. <https://doi.org/10.3390/bs8090082>

Zsila, Á., Urbán, R., Orosz, G., Demetrovics, Z. (2021). The association of animated sitcom viewing with humor styles and humor types. *HUMOR*, 34(3), 393–409. <https://doi.org/10.1515/humor-2020-0055>

**Teaching (Today for) Tomorrow:
Bridging the Gap between the Classroom and
Reality**

3rd International Scientific and Art Conference
Faculty of Teacher Education, University of Zagreb in
cooperation with the Croatian Academy of Sciences and
Arts

Styles of humor in classes at the University of Applied Sciences Ivanić-Grad

Abstract

The aim of this research was to examine the styles of humor (affiliative, self-helping, aggressive and self-defeating) that are represented among students and teachers at the Ivanić-Grad Polytechnic and to see if they depend on the gender, age, subject area of the teacher and the chosen study program of the students. The research was conducted through an online questionnaire on a sample of 100 respondents (66 students and 34 teachers). The Humor Styles Questionnaire (HSQ) was used. Open-ended questions were also implemented in the questionnaire in order to determine their views on the role of humor in teaching. The results of the research show that teachers use an aggressive style of humor significantly more than students. A comparison by gender shows that men use a self-defeating style significantly more than women. Also, a significant difference was observed in the use of self-defeating style of humor among respondents under 20 years who use this style more than respondents over 30 years, while there is no significant difference between the other groups. Teachers of professional subjects use self-help and aggressive style of humor significantly more than teachers of social subjects. Differences in the use of affiliative and self-defeating humor style between the mentioned groups were not determined. There is no significant difference in humor styles between the students of professional undergraduate studies in Nursing and Physiotherapy and professional graduate studies in Prosthetics, Orthotics and Robotics. The respondents agree that the use of positive humor in class creates a pleasant atmosphere and increases the motivation to learn.

Key words:

learning; motivation; opinions; sense of humor; teaching

Revizija #3

Stvoreno 20 svibnja 2025 18:17:15 od Martina Gajšek

Ažurirano 22 svibnja 2025 07:14:59 od Martina Gajšek